Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/1629

2016 m. rugsėjo 14 d.

kuria nustatomi vidaus vandenų laivams taikomi techniniai reikalavimai, iš dalies keičiama Direktyva 2009/100/EB ir panaikinama Direktyva 2006/87/EB

(OL L 252, 2016 9 16, p. 118)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2018 m. balandžio 18 d. Komisijos deleguotoji direktyva (ES) 2018/970	L 174	15	2018 7 10
►M2	2019 m. birželio 26 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/1668	L 256	1	2019 10 7
►M3	2021 m. balandžio 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2021/1308	L 284	1	2021 8 9
►M4	2023 m. rugpjūčio 30 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2023/2477	L 2477	1	2023 11 7
►M5	2025 m. rugsėjo 9 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2025/2177	L 2177	1	2025 11 26

pataisyta:

►C1 Klaidų ištaisymas, OL L 181, 2019 7 5, p. 123 (2016/1629)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/1629

2016 m. rugsėjo 14 d.

kuria nustatomi vidaus vandenų laivams taikomi techniniai reikalavimai, iš dalies keičiama Direktyva 2009/100/EB ir panaikinama Direktyva 2006/87/EB

1 SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS, APIBRĖŽTYS IR VANDENŲ KELIŲ ZONOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatoma:

a) techniniai reikalavimai, būtini siekiant užtikrinti plaukiojančiųjų priemonių, kuriomis plaukiojama 4 straipsnyje nurodytais Sąjungos vidaus vandenų keliais, saugą, ir

b) tų vidaus vandenų kelių klasifikacija.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma šioms plaukiojančiosioms priemonėms:

a) laivams, kurių ilgis (L) yra 20 ar daugiau metrų;

b) laivams, kurių ilgio (L), pločio (B) ir grimzlės (T) sandauga yra 100 ar daugiau kubinių metrų;

c) vilkikams ir stūmikams, kurių paskirtis – vilkti arba stumti plaukiojančiąsias priemones, nurodytas a ir b punktuose, arba plūduriuojančius įrenginius, arba skirtiems greta judėti kartu su tokiomis plaukiojančiosiomis priemonėmis arba plūduriuojančiais įrenginiais;

d) keleiviniams laivams;

e) plūduriuojantiems įrenginiams.

2. Ši direktyva netaikoma:

a) keltams;

b) karo laivams;

c) jūrų laivams, įskaitant jūrų vilkikus ir stūmikus, kuriais:

i) vykdoma veikla ar kurie bazuojasi potvynių ir atoslūgių veikiamuose vandenyse; arba

ii) laikinai vykdoma veikla vidaus vandenų keliais,

jeigu jie turi bent:

▼B

— sertifikatą, įrodantį atitiktį 1974 m. Tarptautinei konvencijai dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) ar lygiavertį sertifikatą; sertifikatą, įrodantį atitiktį 1966 m. Tarptautinei konvencijai dėl laivų krovininės vaterlinijos nustatymo ar jai lygiaverčiam aktui, ir Tarptautinį taršos nafta prevencijos (IOPP) sertifikatą, įrodantį atitiktį 1973/78 m. Tarptautinei konvencijai dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL),

— jūrų laivų, kuriems netaikoma SOLAS konvencija, 1966 m. Tarptautinė konvencija dėl krovininės vaterlinijos arba MARPOL konvencija, atveju – atitinkamus sertifikatus ir antvandeninio borto žymas, kurių reikalaujama pagal jų vėliavos valstybių teisės aktus,

— keleivinių laivų, kuriems netaikoma nė viena iš pirmoje įtraukoje nurodytų konvencijų, atveju – keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų sertifikatą, išduotą laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/45/EB ([1]), arba

— pramoginių laivų, kuriems netaikoma nė viena iš pirmoje įtraukoje nurodytų konvencijų, atveju – valstybės, su kurios vėliava jie plaukioja, sertifikatą, kuriuo patvirtinamas tinkamas saugos lygis.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) plaukiojančioji priemonė – laivas arba plūduriuojantis įrenginys;

b) laivas – vidaus vandenų laivas arba jūrų laivas;

c) vidaus vandenų laivas – laivas, skirtas laivybai tik arba daugiausia vidaus vandenų keliais;

d) vilkikas – laivas, specialiai pastatytas vilkimo operacijoms vykdyti;

e) stūmikas – laivas, specialiai pastatytas stumiamajai vilkstinei stumti;

f) keleivinis laivas – vienadienių reisų laivas arba laivas su kajutėmis, pastatytas ir įrengtas vežti daugiau nei 12 keleivių;

g) plūduriuojantis įrenginys – plūduriuojanti įranga, kuria vežama darbo įranga, pavyzdžiui, kranai, dugno gilinimo įranga, poliakalės arba keltuvai;

h) plūduriuojanti konstrukcija – plūduriuojanti įranga, kurios paprastai negalima iš vienos vietos perkelti į kitą, pavyzdžiui, plaukimo baseinas, dokas, pirsas ar elingas;

([1]) 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/45/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų (OL L 163, 2009 6 25, p. 1).

▼B

i) plūduriuojantis mechanizmas – plaustas arba kita konstrukcija, plaukti galintis objektas arba agregatas, kuris nėra laivas, plūduriuojantis įrenginys arba konstrukcija;

j) pramoginis laivas – sportui arba pramogai skirtas laivas, kuris nėra keleivinis laivas;

k) greitaeigis laivas – motorinė plaukiojančioji priemonė, galinti plaukti daugiau negu 40 km/h greičiu vandens atžvilgiu;

l) vandentalpa – laivo tūris po vandeniu kubiniais metrais;

m) ilgis (L) – didžiausias korpuso ilgis metrais be laivo vairo ir bugšprito;

n) plotis (B) – didžiausias korpuso plotis metrais, matuojamas iki išorinio korpuso apkalos krašto (be laivaračių, švartavimosi sijų ir pan.);

o) grimzlė (T) – vertikalus atstumas metrais nuo žemiausio korpuso taško, neskaičiuojant kilio arba kitų pritvirtintų priedų, iki aukščiausios grimzlės linijos;

p) sujungti vidaus vandenų keliai – valstybės narės vandenų keliai, kurie su kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais yra sujungti vidaus vandenų keliais, kuriais pagal nacionalinę ar tarptautinę teisę galima vykdyti laivybą plaukiojančiosiomis priemonėmis, kurioms taikoma ši direktyva.

4 straipsnis

Vidaus vandenų kelių klasifikacija

1. Šioje direktyvoje Sąjungos vidaus vandenų keliai klasifikuojami taip:

a) 1, 2, 3 ir 4 zonos:

i) 1 ir 2 zonos – vandenų keliai, išvardyti I priedo 1 skyriuje;

ii) 3 zona – vandenų keliai, išvardyti I priedo 2 skyriuje;

iii) 4 zona – visi kiti vidaus vandenų keliai, kuriais pagal nacionalinę teisę galima vykdyti laivybą plaukiojančiosiomis priemonėmis, kurioms taikoma ši direktyva.

b) R zona – tie a punkte nurodyti vandenų keliai, kuriems sertifikatai turi būti išduodami pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį, kaip tas straipsnis yra suformuluotas 2016 m. spalio 6 d.

2. Komisijai pagal 32 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I priedo pakeitimų siekiant pakeisti vandenų kelių klasifikaciją, be kita ko, įtraukti vandenų kelius arba juos išbraukti. Tokie I priedo pakeitimai gali būti daromi tik atitinkamos valstybės narės prašymu dėl jos teritorijoje esančių vandenų kelių.

▼B

2 SKYRIUS

LAIVYBOS SERTIFIKATAI

5 straipsnis

Techninių ir saugos reikalavimų laikymasis

1. Valstybės narės užtikrina, kad 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos plaukiojančiosios priemonės, kuriomis vykdoma veikla 4 straipsnyje nurodytais Sąjungos vidaus vandenų keliais, būtų statomos ir prižiūrimos pagal šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.

2. Tai, kad plaukiojanti priemonė atitinka 1 dalies reikalavimus, patvirtinama sertifikatu, išduotu pagal šią direktyvą.

6 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai

1. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatus pagal šią direktyvą išduoda valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos. Išduodamos Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą valstybės narės patikrina, ar atitinkamai plaukiojančiajai priemonei jau nėra išduotas 7 straipsnyje nurodytas galiojantis sertifikatas.

2. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas parengiamas pagal II priede numatytą pavyzdį.

3. Kiekviena valstybė narė parengia kompetentingų valdžios institucijų, atsakingų už Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų išdavimą, sąrašą ir apie jį, įskaitant visus jo pakeitimus, praneša Komisijai. Komisija nuolat atnaujina atitinkamoje interneto svetainėje skelbiamą kompetentingų valdžios institucijų sąrašą.

4. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas plaukiojančiosioms priemonėms išduodamas po techninio patikrinimo, kuris atliekamas prieš pradedant eksploatuoti plaukiojančiąją priemonę ir kuriuo siekiama patikrinti, ar plaukiojančioji priemonė atitinka II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus.

5. Tai, ar plaukiojančioji priemonė atitinka 23 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus papildomus reikalavimus, prireikus patikrinama atliekant šio straipsnio 4 dalyje ir 29 straipsnyje numatytus techninius patikrinimus arba techninį patikrinimą, atliekamą plaukiojančiosios priemonės savininko ar jo atstovo prašymu.

6. Prašymo atlikti patikrinimą pateikimo tvarką ir to patikrinimo vietą bei laiką nustato Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išduodančios kompetentingos valdžios institucijos. Kompetentinga valdžios institucija nustato, kokius dokumentus reikia pateikti. Ši tvarka turi būti įgyvendinama taip, kad būtų užtikrinta, kad patikrinimą būtų galima atlikti per pagrįstą laikotarpį nuo prašymo pateikimo.

▼B

7. Plaukiojančiosios priemonės savininko arba jo atstovo prašymu valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos išduoda Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą plaukiojančiajai priemonei, kuriai ši direktyva netaikoma, jeigu ta plaukiojančioji priemonė tenkina šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.

7 straipsnis

Prievolė turėti sertifikatą

Plaukiojančiosios priemonės, kuriomis vykdoma veikla 4 straipsnyje nurodytais Sąjungos vidaus vandenų keliais, turi turėti šių dokumentų originalus:

a) kai veikla vykdoma R zonos vandenų keliais:

— sertifikatą, išduotą pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį, arba

— Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą, kuriuo, atitinkamais atvejais pagal II priedo pereinamojo laikotarpio nuostatas, taikomas plaukiojančiosioms priemonėms, kuriomis vykdoma laivyba Reinu (R zona), patvirtinama visiška plaukiojančiosios priemonės atitiktis šios direktyvos II ir V prieduose nurodytiems techniniams reikalavimams, kurių lygiavertiškumas techniniams reikalavimams, nustatytiems taikant peržiūrėtą Konvenciją dėl laivybos Reino upe, yra nustatytas pagal taikytinas taisykles ir procedūras;

b) kai veikla vykdoma kitais vandenų keliais – Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą arba sertifikatą, išduotą pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį, įskaitant, atitinkamais atvejais, bet kokius papildomus Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatus pagal šios direktyvos 8 straipsnį.

8 straipsnis

Papildomi Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai

1. Plaukiojančiajai priemonei, turinčiai galiojantį Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą arba sertifikatą, išduotą pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį, suteikiamas papildomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas pagal šios direktyvos 23 straipsnį.

2. Papildomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas parengiamas pagal II priede numatytą pavyzdį ir kompetentingų valdžios institucijų išduodamas pagal atitinkamiems vandenų keliams nustatytas sąlygas.

9 straipsnis

Laikini Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai

1. Valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos gali išduoti laikiną Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą:

a) plaukiojančiosioms priemonėms, kuriomis ketinama, kompetentingai valdžios institucijai leidus, plaukti į tam tikrą vietą siekiant gauti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą;

▼B

b) plaukiojančiosioms priemonėms, kurių Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas buvo prarastas, sugadintas arba laikinai panaikintas, kaip nurodyta 13 ir 15 straipsniuose arba II ir V prieduose;

c) plaukiojančiosioms priemonėms, kurių Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas yra rengiamas po sėkmingo patikrinimo;

d) plaukiojančiosioms priemonėms, kurios tenkina ne visas pagal II ir V priedus nustatytas sąlygas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatui gauti;

e) plaukiojančiosioms priemonėms, kurios buvo taip sugadintos, kad jos nebeatitinka Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato;

f) plūduriuojančioms konstrukcijoms arba plūduriuojantiems mechanizmams tais atvejais, kai už specialias transporto operacijas atsakingos valdžios institucijos išduoda leidimą atlikti specialią transporto operaciją tik gavus tokį laikiną Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą, kaip numatyta taikytinose valstybių narių laivybos institucijų taisyklėse;

g) plaukiojančiosioms priemonėms, kurioms taikoma nuo II ir V priedų leidžianti nukrypti nuostata pagal šios direktyvos 25 ir 26 straipsnius, kol bus priimti atitinkami įgyvendinimo aktai.

2. Laikinas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas išduodamas tik jei atrodo, kad plaukiojančiosios priemonės, plūduriuojančios konstrukcijos arba plūduriuojančio mechanizmo tinkamumas laivybai užtikrintas pakankamai. Jis parengiamas pagal II priede numatytą pavyzdį.

3. Laikiname Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate nurodomos sąlygos, kurias kompetentinga valdžios institucija laiko būtinomis, ir jis galioja:

a) vieną konkretų reisą, kuris turi būti atliktas per tinkamą ne ilgesnį kaip vieno mėnesio laikotarpį, 1 dalies a, d, e ir f punktuose nurodytais atvejais;

b) atitinkamą laikotarpį 1 dalies b ir c punktuose nurodytais atvejais;

c) šešis mėnesius 1 dalies g punkte nurodytais atvejais; laikino Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato galiojimas gali būti kaskart pratęsiamas šešiems mėnesiams, kol priimamas atitinkamas įgyvendinimo aktas.

10 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų galiojimas

1. Naujoms plaukiojančiosioms priemonėms išduodamų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų galiojimo laiką nustato kompetentinga valdžios institucija; ir jis negali viršyti:

a) penkerių metų – keleivinių ir greitaeigių laivų atveju;

b) 10 metų – visų kitų plaukiojančių priemonių atveju.

Galiojimo laikotarpis nurodomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.

▼B

2. Dar neatlikus plaukiojančiųjų priemonių, kuriomis jau vykdoma veikla, techninio patikrinimo Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato galiojimo laikotarpį kompetentinga valdžios institucija nustato kiekvienu konkrečiu atveju atskirai, atsižvelgdama į patikrinimo rezultatus. Vis dėlto, galiojimo laikotarpis neviršija 1 dalyje nustatytų laikotarpių.

11 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų galiojimo pratęsimas išimties tvarka

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išdavusi arba jį atnaujinusi kompetentinga valdžios institucija gali išimties tvarka ne ilgiau nei šešiems mėnesiams pagal II ir V priedus pratęsti šio sertifikato galiojimą neatlikus techninio patikrinimo. Pratęsimo trukmė nurodoma tame sertifikate.

12 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų atnaujinimas

1. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas atnaujinamas pasibaigus jo galiojimo laikotarpiui laikantis 6 straipsnyje nustatytų sąlygų, atlikus techninį patikrinimą, kuriuo siekiama patikrinti, ar plaukiojančioji priemonė atitinka II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatus gali atnaujinti bet kuri kompetentinga valdžios institucija, apie kurią Komisijai pranešta pagal 6 straipsnio 3 dalį.

2. Kai Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai yra atnaujinami, plaukiojančiosioms priemonėms taikomos II priede nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos, laikantis tame priede nurodytų sąlygų.

13 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų pakeitimas

Kiekviena valstybė narė nustato sąlygas, kuriomis gali būti pakeistas galiojantis prarastas ar sugadintas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas. Pagal tas sąlygas reikalaujama, kad prašant pakeisti sertifikatą plaukiojančiai priemonei, turėtų būti pateikta sertifikato praradimo deklaracija praradimo atveju arba grąžintas sugadintas sertifikatas sugadinimo atveju. Pakeistame sertifikate nurodoma, kad tai dublikatas.

14 straipsnis

Plaukiojančiųjų priemonių esminiai pertvarkymai ar kapitalinis remontas

Jeigu atlikus esminius pertvarkymus ar kapitalinį remontą paveikiama plaukiojančiosios priemonės atitiktis II ir V prieduose nurodytiems techniniams reikalavimams dėl jos struktūrinio patvarumo, navigacijos, manevringumo ar specialių savybių, prieš ja išplaukiant į bet kokį kitą reisą atliekamas 6 straipsnyje numatytas tos plaukiojančiosios priemonės techninis patikrinimas.

▼B

Atlikus tą patikrinimą, esamas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas iš dalies pakeičiamas, kad atspindėtų pakeistas plaukiojančiosios priemonės techninės charakteristikas arba tas sertifikatas panaikinamas ir išduodamas naujas sertifikatas. Jeigu naujas sertifikatas išduodamas kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri išdavė ar atnaujino pirminį sertifikatą, per 30 dienų nuo naujojo sertifikato išdavimo apie tai atitinkamai informuojama sertifikatą išdavusi ar atnaujinusi kompetentinga valdžios institucija.

15 straipsnis

Atsisakymas išduoti ar atnaujinti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatus ir jų panaikinimas

1. Sprendime, kuriuo neišduodamas arba neatnaujinamas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas, nurodomos sprendimą pagrindžiančios priežastys. Apie sprendimą pranešama plaukiojančiosios priemonės savininkui ar jo atstovui ir jis informuojamas apie atitinkamoje valstybėje narėje taikomą apeliacinę procedūrą ir terminus.

2. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išdavusi ar atnaujinusi kompetentinga valdžios institucija gali panaikinti galiojantį sertifikatą, jeigu plaukiojančioji priemonė nebeatitinka jos sertifikate nustatytų techninių reikalavimų.

16 straipsnis

Trečiųjų valstybių plaukiojančiųjų priemonių laivybos sertifikatų pripažinimas

Kol neįsigaliojo Sąjungos ir trečiųjų valstybių susitarimai dėl laivybos sertifikatų abipusio pripažinimo, valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos gali pripažinti trečiųjų valstybių plaukiojančiųjų priemonių laivybos sertifikatus laivybai tos valstybės narės teritorijoje.

17 straipsnis

Sertifikatų registrai

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos valdžios institucijos tvarkytų visų pagal 6, 8, 9 ir 12 straipsnius jų išduotų arba atnaujintų sertifikatų registrą. Į tą registrą įtraukiama II priede numatytame sertifikato pavyzdyje nurodyta informacija.

3 SKYRIUS

LAIVO IDENTIFIKAVIMAS, PATIKRINIMAI IR PAKEISTI TECHNINIAI REIKALAVIMAI

18 straipsnis

Unikalus Europos laivo identifikavimo numeris

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienai plaukiojančiajai priemonei pagal II ir V priedus būtų priskirtas unikalus Europos laivo identifikavimo numeris (ENI).

▼B

2. Kiekviena plaukiojančioji priemonė turi tik vieną ENI, kuris nekinta per visą jos eksploatavimo laiką.

3. Kompetentinga valdžios institucija, išduodama Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą, į jį įrašo ENI.

4. Kiekviena valstybė narė parengia kompetentingų valdžios institucijų, atsakingų už ENI priskyrimą, sąrašą ir apie jį, taip pat ir visus jo pakeitimus, praneša Komisijai. Komisija nuolat atnaujina atitinkamoje interneto svetainėje skelbiamą kompetentingų valdžios institucijų sąrašą.

19 straipsnis

Europos laivų korpusų duomenų bazė

1. Komisija tvarko Europos laivų korpusų duomenų bazę, kad būtų remiamos laivybos saugos ir paprastumo užtikrinimo administracinės priemonės ir užtikrintas šios direktyvos taikymas.

Valstybės narės bet kokį asmens duomenų tvarkymą vykdo pagal Sąjungos teisę dėl asmens duomenų apsaugos, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 ([1]).

Komisija bet kokį asmens duomenų tvarkymą vykdo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ([2]).

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos į Europos laivų korpusų duomenų bazę apie kiekvieną plaukiojančiąją priemonę nedelsdamos įvestų:

a) duomenis, pagal kuriuos plaukiojančioji priemonė identifikuojama ir kuriais apibūdinama pagal šią direktyvą;

b) duomenis, susijusius su išduotais, atnaujintais, pakeistais ir panaikintais sertifikatais, taip pat su sertifikatą išdavusia kompetentinga valdžios institucija pagal šią direktyvą;

c) visų pagal šią direktyvą kompetentingų valdžios institucijų išduotų sertifikatų skaitmenines kopijas;

d) duomenis apie visas atmestas ar nagrinėjamas paraiškas išduoti sertifikatą pagal šią direktyvą ir

([1]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

([2]) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

▼B

e) visus a–d punktuose nurodytų duomenų pakeitimus.

3. 2 dalyje nurodytus duomenis gali tvarkyti valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe susitariančiosios šalys ir trečiosios valstybės, kurioms pavestos užduotys, susijusios su šios direktyvos ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/44/EB ([1]) taikymu šiais tikslais:

a) šios direktyvos ir Direktyvos 2005/44/EB taikymo;

b) vandenų kelių eismo ir infrastruktūros valdymo užtikrinimo;

c) laivybos saugos išlaikymo arba užtikrinimo;

d) statistinių duomenų rinkimo.

4. Valstybės narės kompetentinga valdžios institucija gali perduoti asmens duomenis į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, jei ji tai daro tik atsižvelgdama į kiekvieną konkretų atvejį ir jei laikomasi Reglamento (ES) 2016/679 reikalavimų, ir ypač jo V skyriuje nustatytų reikalavimų. Valstybės narės užtikrina, kad perdavimas būtų būtinas šio straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais. Valstybės narės užtikrina, kad trečioji valstybė ar tarptautinė organizacija duomenis kitai trečiajai valstybei ar tarptautinei organizacijai perduotų tik gavusi aiškų rašytinį sutikimą tai daryti ir laikydamasi valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nurodytų sąlygų.

5. Komisija, atsižvelgdama į kiekvieną konkretų atvejį, gali perduoti asmens duomenis trečiosios valstybės valdžios institucijai arba tarptautinei organizacijai arba suteikti jai prieigą prie Europos laivų korpusų duomenų bazės, jei duomenų perdavimas arba prieiga yra būtini šio straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais ir jei tenkinami Reglamento (EB) Nr. 45/2001 9 straipsnio reikalavimai. Komisija užtikrina, kad perdavimas arba prieiga būtų būtini šio straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais. Komisija užtikrina, kad trečioji valstybė ar tarptautinė organizacija duomenis kitai trečiajai valstybei ar tarptautinei organizacijai perduotų tik gavusi aiškų rašytinį sutikimą ir laikydamasi Komisijos nurodytų sąlygų.

6. Kompetentinga valdžios institucija užtikrina, kad kai plaukiojančioji priemonė atiduodama į metalo laužą, duomenys, susiję su šia plaukiojančiąja priemone, būtų ištrinti iš 1 dalyje nurodytos duomenų bazės.

7. Komisijai pagal 32 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais tiksliau apibrėžiami:

a) duomenys, kuriuos valstybės narės turi įvesti į duomenų bazę;

b) leidžiami prieigos būdai, atsižvelgiant į duomenų gavėjų kategorijas ir tikslus, kuriais tokie duomenys yra tvarkomi, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje;

([1]) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/44/EB dėl suderintų upių informacijos paslaugų (UIP) Bendrijos vidaus vandens keliuose (OL L 255, 2005 9 30, p. 152).

▼B

c) nurodymai dėl duomenų bazės naudojimo ir veikimo, visų pirma dėl duomenų saugumo priemonių, duomenų kodavimo bei tvarkymo ir duomenų bazės sujungimo su 17 straipsnyje nurodytais registrais.

20 straipsnis

Techninių patikrinimų atlikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalyje nurodytos kompetentingos valdžios institucijos atliktų šioje direktyvoje nurodytus pirminį, periodinį, specialų ir savanorišką patikrinimus.

2. Tos kompetentingos valdžios institucijos gali neatlikti visos plaukiojančiosios priemonės ar jos dalies techninio patikrinimo, jei pagal galiojantį liudijimą, kurį pagal 21 straipsnį išdavė pripažinta klasifikacinė bendrovė, akivaizdu, kad visa plaukiojančioji priemonė arba jos dalis tenkina II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus.

3. Kiekviena valstybė narė parengia savo kompetentingų valdžios institucijų, atsakingų už techninių patikrinimų atlikimą, sąrašą ir apie jį, įskaitant visus jo pakeitimus, praneša Komisijai. Komisija nuolat atnaujina atitinkamoje interneto svetainėje skelbiamą kompetentingų valdžios institucijų ir patikrinimus atliekančių įstaigų sąrašą.

4. Kiekviena valstybė narė laikosi II ir V prieduose numatytų konkrečių reikalavimų, susijusių su patikrinimus atliekančiomis įstaigomis ir prašymu atlikti patikrinimą.

21 straipsnis

Klasifikacinių bendrovių pripažinimas

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kad būtų pripažinta VI priede išvardytus kriterijus tenkinanti klasifikacinė bendrovė arba panaikintas jos pripažinimas laikantis šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos tvarkos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

2. Paraišką dėl pripažinimo Komisijai pateikia valstybė narė, kurioje yra klasifikacinės bendrovės būstinė arba patronuojamoji bendrovė, įgaliota išduoti sertifikatus, kad plaukiojančioji priemonė tenkina II ir V prieduose nurodytus reikalavimus pagal šią direktyvą. Prie šios paraiškos pridedama visa informacija ir dokumentai, kurių reikia norint patikrinti, ar tenkinami pripažinimo kriterijai.

3. Bet kuri valstybė narė gali pateikti Komisijai prašymą panaikinti pripažinimą, jei ji mano, kad klasifikacinė bendrovė nebetenkina VI priede nustatytų kriterijų. Prie prašymo panaikinti pridedami jį pagrindžiantys dokumentai.

4. Klasifikacinės bendrovės, kurioms ne vėliau kaip 2016 m. spalio 6 d. buvo suteiktas pripažinimas pagal Direktyvą 2006/87/EB, savo pripažinimą išlaiko.

▼B

5. Komisija pirmą kartą ne vėliau kaip 2017 m. spalio 7 d. atitinkamoje interneto svetainėje paskelbia ir nuolat atnaujina pagal šį straipsnį pripažintų klasifikacinių bendrovių sąrašą. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus pakeitimus, susijusius su klasifikacinių bendrovių, dėl kurių pripažinimo jos teikė paraiškas, pavadinimais ar adresais.

22 straipsnis

Reikalavimų laikymosi kontrolė

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos valdžios institucijos bet kuriuo metu galėtų patikrinti, ar plaukiojančioji priemonė turi galiojantį sertifikatą pagal 7 straipsnį ir ar ji tenkina reikalavimus tokio sertifikato išdavimui.

Jei reikalavimų nesilaikoma, kompetentingos valdžios institucijos imasi atitinkamų priemonių pagal šio straipsnio 2–5 dalis. Jos taip pat paprašo plaukiojančiosios priemonės savininko arba jo atstovo imtis visų būtinų priemonių padėčiai ištaisyti per kompetentingų valdžios institucijų nustatytą terminą.

Kompetentinga valdžios institucija, kuri išdavė plaukiojančiojoje priemonėje turimą sertifikatą, informuojama apie tokius reikalavimų nesilaikymo atvejus per septynias dienas nuo patikrinimo.

2. Jei galiojančio sertifikato plaukiojančiojoje priemonėje nėra, gali būti uždrausta ja toliau plaukti.

3. Jei patikrinimo metu kompetentingos valdžios institucijos nustato, kad dėl plaukiojančiosios priemonės kyla akivaizdus pavojus joje esantiems asmenims, aplinkai ar laivybos saugai, jos gali uždrausti ta plaukiojančiąja priemone toliau plaukti, kol bus imtasi būtinų veiksmų padėčiai ištaisyti.

Kompetentingos valdžios institucijos taip pat gali nurodyti imtis proporcingų priemonių, kuriomis būtų sudarytos sąlygos plaukiojančiąja priemone, atitinkamais atvejais užbaigus transporto operacijas, saugiai nuplaukti į vietą, kurioje ją bus galima patikrinti arba suremontuoti.

4. Valstybė narė, kuri uždraudė plaukiojančiąja priemone plaukti toliau arba pranešė plaukiojančiosios priemonės savininkui ar jo atstovui apie ketinimą ją uždrausti, jei nebus pašalinti nustatyti trūkumai, plaukiojančiosios priemonės sertifikatą išdavusiai arba paskutinį kartą jį atnaujinusiai valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai per septynias dienas praneša apie sprendimą, kurį ji priėmė arba ketina priimti.

5. Sprendime, kuriuo neleidžiama plaukiojančiąja priemone plaukti toliau, priimtame įgyvendinant šią direktyvą, išsamiai nurodomos šį sprendimą pagrindžiančios priežastys. Apie tokį sprendimą nedelsiant pranešama atitinkamai šaliai, kuri kartu informuojama apie apeliacines procedūras, kuriomis ji gali pasinaudoti pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančius teisės aktus, ir jų terminus.

23 straipsnis

Tam tikroms zonoms taikomi pakeisti techniniai reikalavimai

1. Valstybės narės, atitinkamais atvejais atsižvelgdamos į peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe reikalavimus, be II ir V prieduose nurodytų techninių reikalavimų gali nustatyti papildomus techninius

▼B

reikalavimus plaukiojančiosioms priemonėms, kuriomis vykdoma veikla jų teritorijoje esančiais 1 ir 2 zonų vandenų keliais. Tokie papildomi reikalavimai apima tik III priede išvardytus elementus.

2. Kiekviena valstybė narė keleiviniams laivams, kuriais vykdoma veikla 3 zonos nesujungtais vidaus vandenų keliais, be II ir V prieduose nurodytų techninių reikalavimų gali toliau taikyti papildomus techninius reikalavimus. Tokie papildomi reikalavimai apima tik III priede išvardytus elementus.

3. Jei taikant II priede nurodytas pereinamojo laikotarpio nuostatas būtų sumažinti galiojantys nacionaliniai saugos standartai, valstybė narė tų pereinamojo laikotarpio nuostatų gali nebetaikyti keleiviniams laivams, kuriais vykdoma veikla jos nesujungtais vidaus vandenų keliais. Tokiomis aplinkybėmis atitinkama valstybė narė gali reikalauti, kad tokie keleiviniai laivai, kuriais vykdoma veikla jos nesujungtais vidaus vandenų keliais, nuo 2008 m. gruodžio 30 d. atitiktų visus II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus.

4. Valstybė narė gali leisti, kad plaukiojančiosioms priemonėms, kuriomis vykdoma veikla tik jos teritorijoje esančiais 3 ir 4 zonų vandenų keliais, techniniai reikalavimai būtų taikomi iš dalies, arba gali nustatyti už II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus mažiau griežtus techninius reikalavimus. Mažiau griežti techniniai reikalavimai arba techninių reikalavimų dalinis taikymas apima tik IV priede išvardytus elementus.

5. Jei valstybė narė taiko 1, 2, 3 ar 4 dalį, ji apie tai praneša Komisijai bent prieš šešis mėnesius iki numatytos taikymo pradžios dienos. Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares.

Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinami papildomi techniniai reikalavimai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

6. Pagal 1, 2, 3 ir 4 dalis iš dalies pakeistų techninių reikalavimų laikymasis nurodomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate arba papildomame Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.

24 straipsnis

Tam tikrų kategorijų plaukiojančiosioms priemonėms taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Išlaikydamos tinkamą saugos lygį valstybės narės gali leisti taikyti nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo visos šios direktyvos arba jos dalies:

a) plaukiojančiosioms priemonėms, kuriomis vykdoma veikla nesujungtais vidaus vandenų keliais;

b) plaukiojančiosioms priemonėms, kurių dedveitas neviršija 350 tonų, arba plaukiojančiosioms priemonėms, kurios nėra skirtos kroviniams vežti ir kurių vandentalpa yra mažesnė nei 100 kubinių metrų, kurios buvo pastatytos anksčiau nei 1950 m. sausio 1 d. ir kuriomis vykdoma veikla tik jų teritorijoje.

▼B

2. Nedarant poveikio peržiūrėtai Konvencijai dėl laivybos Reino upe, valstybės narės gali leisti, kad plaukiojančiųjų priemonių, kuriomis plaukiojama jų teritorijoje, riboto atstumo vietinės svarbos reisams arba reisams uostų teritorijose būtų taikomos nuo šios direktyvos nukrypti leidžiančios nuostatos. Šios nukrypti leidžiančios nuostatos ir reisai ar teritorijos, kuriems joms taikomos, nurodomi plaukiojančiosios priemonės sertifikate.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie nukrypti leidžiančias nuostatas, kurias leista taikyti pagal 1 ir 2 dalis. Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares.

25 straipsnis

Naujų technologijų naudojimas ir konkrečioms plaukiojančiosioms priemonėms taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Siekiant skatinti inovacijas ir naujų technologijų naudojimą vidaus laivyboje Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų leidžiama taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas arba būtų pripažįstamas konkrečios plaukiojančiosios priemonės techninių specifikacijų lygiavertiškumas dėl:

a) Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato išdavimo, kai juo pripažįstamas kitų nei II ir V prieduose nurodytų medžiagų, įrenginių ar įrangos dalių naudojimas ar buvimas plaukiojančiojoje priemonėje arba kitų priemonių ar konstrukcijos elementų patvirtinimas, su sąlyga, kad užtikrinamas lygiavertis saugos lygis;

b) Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato išdavimo ribotam bandomajam laikotarpiui, į jį įtraukiant naujas technines specifikacijas, kuriomis nukrypstama nuo II ir V priedų reikalavimų, su sąlyga, kad užtikrinamas deramas saugos lygis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

2. Valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nurodo bet kurią 1 dalyje nurodytą nukrypti leidžiančią nuostatą ir lygiavertiškumo pripažinimą Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.

26 straipsnis

Neproporcinga našta

1. Pasibaigus galioti II priede nustatytoms techninių reikalavimų pereinamojo laikotarpio nuostatoms, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais leidžiama nukrypti nuo tame priede nustatytų techninių reikalavimų, kuriems buvo taikomos tos pereinamojo laikotarpio nuostatos, jeigu tokius reikalavimus sunku vykdyti techniškai arba kai juos taikant galėtų būti patirta neproporcingų išlaidų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

2. Valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nurodo visas taikytinas 1 dalyje nurodytas nukrypti leidžiančias nuostatas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.

▼B

27 straipsnis

Patvirtinto tipo įrangos registras

Komisija atitinkamoje interneto svetainėje skelbia pagal II ir V priedus patvirtinto tipo įrangos registrą.

4 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su dokumentų naudojimu

▼C1

Dokumentai, kuriems taikoma ši direktyva ir kuriuos anksčiau nei 2018 m. spalio 6 d. pagal Direktyvą 2006/87/EB išdavė valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, galioja iki jų galiojimo pabaigos dienos.

▼B

29 straipsnis

Plaukiojančiosios priemonės, kurioms netaikoma Direktyva 82/714/EEB

1. Plaukiojančiosioms priemonėms, kurioms netaikoma Tarybos direktyva 82/714/EEB ([1]), tačiau kurioms pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį taikoma ši direktyva, Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas išduodamas po techninio patikrinimo, ar plaukiojančioji priemonė atitinka šios direktyvos II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus. Tas techninis patikrinimas atliekamas pasibaigus plaukiojančiosios priemonės esamo sertifikato galiojimo laikui ir bet kuriuo atveju ne vėliau nei 2018 m. gruodžio 30 d.

2. Bet koks II ir V prieduose nurodytų techninių reikalavimų nesilaikymas nurodomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate. Jeigu kompetentingos valdžios institucijos mano, kad šie trūkumai nekelia akivaizdaus pavojaus, šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis plaukiojančiosiomis priemonėmis gali būti toliau vykdoma veikla, kol tos plaukiojančiosios priemonės dalys arba zonos, kurios buvo patvirtintos kaip neatitinkančios tų reikalavimų, bus pakeistos arba pertvarkytos; po to tos dalys arba zonos turi atitikti II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus.

3. Atliekant įprastinius remonto ir techninės priežiūros darbus esamų dalių pakeitimas identiškomis arba lygiavertės technologijos ir konstrukcijos dalimis šio straipsnio taikymo tikslais nelaikomas pakeitimu ar pertvarkymu, kaip apibrėžta 2 dalyje.

4. Kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje, akivaizdžiu pavojumi visų pirma laikomi tie atvejai, kai, atsižvelgiant į II ir V prieduose nurodytus techninius reikalavimus, pažeidžiami su konstrukcijos struktūriniu patvarumu, navigacija ar manevringumu arba plaukiojančiosios priemonės

([1]) 1982 m. spalio 4 d. Tarybos direktyva 82/714/EEB, nustatanti techninius reikalavimus vidaus vandens kelių laivams (OL L 301, 1982 10 28, p. 1).

▼B

specialiomis savybėmis susiję reikalavimai. Nukrypti leidžiančios nukrypti nuostatos, numatytos techniniuose reikalavimuose, nurodytuose II ir V prieduose, nelaikomos trūkumais, kurie kelia akivaizdų pavojų.

30 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl laikinųjų reikalavimų pagal Direktyvą 2006/87/EB

Laikinieji reikalavimai, priimti pagal Direktyvos 2006/87/EB II priedo 1.06 straipsnį, galioja tol, kol baigiasi jų galiojimo laikas.

31 straipsnis

Priedų pritaikymas

1. Komisija pagal 32 straipsnį priima deleguotuosius aktus siekiant pritaikyti II priedą, kad nepagrįstai nedelsiant būtų atnaujinta nuoroda į naujausią ES-TRIN standarto redakciją ir nustatyta jo taikymo data.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, tuo atveju, kai tai tinkamai pagrindžiama atlikus atitinkamą analizę ir kai nėra tinkamų ir atnaujintų tarptautinių standartų, kuriais būtų užtikrinta laivybos sauga, arba kai dėl CESNI sprendimų priėmimo proceso pakeitimų būtų pakenkta Sąjungos interesams, Komisijai pagal 32 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies keičiamas II priedas, kad būtų pateikti atitinkami techniniai reikalavimai.

3. Komisijai pagal 32 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl III ir IV priedų suderinimo su mokslo ir technikos pažanga.

4. Komisijai pagal 32 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl V priedo pritaikymo siekiant atnaujinti ir supaprastinti administracines nuostatas.

5. Komisijai pagal 32 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl VI priedo pritaikymo siekiant iš dalies pakeisti klasifikacinių bendrovių pripažinimo kriterijus, kad būtų užtikrinta laivybos sauga.

6. Siekiant atsižvelgti į II ir V priedų pakeitimus, Komisijai pagal 32 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šioje direktyvoje būtų atnaujintos nuorodos į tam tikras tų priedų nuostatas.

▼B

32 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 4, 19 ir 31 straipsniuose nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. spalio 6 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4, 19 ir 31 straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 4, 19 ir 31 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

33 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Tarybos direktyvos 91/672/EEB ([1]) 7 straipsniu įsteigtas komitetas (toliau – komitetas). Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas.

([1]) 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/672/EEB dėl vidaus vandenų keliais krovinius ir keleivius vežančių laivų kapitonams išduotų nacionalinių pažymėjimų abipusio pripažinimo (OL L 373, 1991 12 31, p. 29).

▼B

34 straipsnis

Peržiūra

Komisija anksčiau nei 2021 m. spalio 7 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje apžvelgiamas pagal šią direktyvą nustatytų priemonių, visų pirma susijusių su techninių reikalavimų suderinimu ir vidaus vandenų laivybos techninių standartų kūrimu, veiksmingumas. Ataskaitoje taip pat apžvelgiami bendradarbiavimo su tarptautinėmis kompetentingomis vidaus vandenų laivybos organizacijomis, mechanizmai. Prireikus prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant labiau supaprastinti bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą, nustatant standartus, kurie gali būti nurodomi Sąjungos teisės aktuose. Komisija pateikia panašią ataskaitą įvykus bet kokiems esminiams pokyčiams vidaus vandenų kelių transporto srityje.

35 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

36 straipsnis

Direktyvos 2009/100/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/100/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Ši direktyva taikoma vidaus vandenų laivams, naudojamiems prekėms vežti, kurių bendras dedveitas yra 20 ar daugiau metrinių tonų:

a) kurių ilgis yra mažesnis nei 20 metrų ir

b) kurių ilgio (L), pločio (B) ir grimzlės (T) sandauga yra mažesnė nei 100 kubinių metrų.

Šia direktyva nedaromas poveikis Reinu plaukiojančių laivų tikrinimo taisyklėms ir Europos susitarimui dėl tarptautinio pavojingų krovinių vežimo vidaus vandenų keliais (ADN).“

2. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės gali reikalauti, kad laivai, vežantys pavojingus krovinius, kaip apibrėžta ADN, atitiktų reikalavimus, išdėstytus tame susitarime. Kaip įrodymo, kad šių reikalavimų yra laikomasi, jos gali reikalauti, jog būtų pateiktas tame susitarime numatytas leidimas.“;

▼B

b) 5 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Pavojingų krovinių vežimo ypatingų sąlygų laikomasi visuose Bendrijos vandenų keliuose, jeigu laivai atitinka ADN reikalavimus. Įrodymą, kad laikomasi tų reikalavimų, gali atstoti 4 dalyje numatytas leidimas.“

37 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Nedarant poveikio 40 straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2018 m. spalio 7 d., ir taikomi nuo šios datos. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tokias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

3. Valstybė narė, kuri dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, suteiktų pagal 24 straipsnio 1 ir 2 dalis, neturi nė vienos plaukiojančiosios priemonės, kuriai taikoma ši direktyva ir kuria vykdoma veikla jos vandenų keliais, neprivalo perkelti į nacionalinę teisę 2 skyriaus, 18 straipsnio 3 dalies ir 20 bei 21 straipsnių.

38 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2006/87/EB panaikinama nuo 2018 m. spalio 7 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VII priede pateiktą atitikties lentelę.

39 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

40 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms, išskyrus Daniją, Estiją, Airiją, Graikiją, Ispaniją, Kiprą, Latviją, Maltą, Portugaliją, Slovėniją ir Suomiją.

▼B

PRIEDŲ SĄRAŠAS

I priedas.	Sąjungos vidaus vandenų kelių, suskirstytų į 1, 2 ir 3 geografines zonas, sąrašas
II priedas.	Būtiniausi techniniai reikalavimai, taikytini plaukiojančiosioms priemonėms 1, 2, 3 ir 4 zonų vidaus vandenų keliuose
III priedas.	Galimų papildomų techninių reikalavimų, taikytinų plaukiojančiosioms priemonėms 1, 2 ir nesujungtuose 3 zonos vidaus vandenų keliuose, objektai
IV priedas.	Galimų mažiau griežtų techninių reikalavimų, taikytinų plaukiojančiosioms priemonėms 3 ir 4 zonų vidaus vandenų keliuose, objektai
V priedas.	Išsamios procedūrinės nuostatos
VI priedas.	Klasifikacinės bendrovės
VII priedas.	Atitikties lentelė

▼M4

I PRIEDAS

SĄJUNGOS VIDAUS VANDENŲ KELIŲ, SUSKIRSTYTŲ Į 1, 2, IR 3 GEOGRAFINES ZONAS, SĄRAŠAS

1 SKYRIUS

1 zona

Vokietija

Emsas	Nuo linijos, jungiančios buvusį Grėtzylio švyturį ir Emshaveno įplaukos į uostą vakarinę prieplauką, jūros link iki 53° 30′ šiaurės platumos ir 6° 45′ rytų ilgumos, t. y. šiek tiek toliau jūros link nuo Senojo Emso upėje esančios pervežimo lichteriu zonos, skirtos sausakrūviams transportiniams laivams ([1])

([1]) Laivams, kurių prirašymo uostas yra kitoje valstybėje, taikomos 1960 m. balandžio 8 d. Emso–Dolarto sutarties (BGBl. 1963 II, p. 602) 32 straipsnio nuostatos.

Prancūzija

Žirondos upė nuo jūros skersinės ribos, nustatytos pagal liniją, jungiančią Gravo kyšulį ir Siuzako kyšulį iki linijos, jungiančios Gravo kyšulį ir Pontajako įlanką.

Luaros upė nuo jūros skersinės ribos, nustatytos pagal liniją, jungiančią Mendeno kyšulį ir Penoeto kyšulį iki linijos, jungiančios ant Puanto molo pylimo esantį švyturį ir Sen Nazere esantį Vil Marteno švyturį.

Senos upė nuo jūros skersinės ribos (apibūdinamos pagal liniją nuo dešiniajame krante esančio Hodo kyšulio iki kairiajame krante esančio taško, kur suprojektuotas pylimas susijungia su krantu žemiau Pajūrio Bervilio) iki ribos, kurią sudaro linija, nukreipta 245° kampu, prasidedanti ties Sent Adreso švyturiu ir einanti iki Grinvičo dienovidinio susikirtimo taško. Nuo šio susikirtimo taško riba pratęsiama iš šiaurės į pietus einančia linija, iki susikirtimo su iš rytų į vakarus einančia linija nuo į vakarus nuo Honflere esančio Falez de Fono švyturio.

Ronos delta:

Foso įlanka: nuo 3 zonos ribų į šiaurę ir rytus iki brūkšninės linijos, prasidedančios nuo Sen Lui kanalo pylimo švyturio, einančios per Tė de la Grasjezo šiaurinio pakraščio bują ir Laveros vakarinio pakraščio bują ir pasibaigiančios ties Bonjė kyšuliu.

Pietinė Bero lagūnos dalis tarp Martigo (bangolaužio viršūnė) ir La Puanto uosto (šiaurinio pylimo galas).

Lenkija

Pamario įlankos dalis į pietus nuo linijos, jungiančios Riugeno saloje esantį Nordperdo kyšulį ir Nechožo švyturį.

Gdansko įlankos dalis į pietus nuo linijos, jungiančios Helio švyturį ir įplaukos į Piliavos (Baltijsko) uostą bują.

Švedija

Venerno ežeras, pietuose ribojamas platumos lygiagretės, einančios per Bastungsgrundeno švyturį.

Veterno ežeras

▼M4

Brufjordenas–Dunsė

Teritorija, ribojama žemyninės dalies arba 2 ar 3 zonos ribos ir linijos, einančios nuo piečiausio Griotės salos taško per labiausiai į vakarus esantį Gosės salos tašką; šiauriausią Hermanės salos tašką; Hermanehuvudo kyšulį (Hermanės pusiasalio ragą); Vedholmeno salą; Danholmeno salą; Moliono salos vidurį; Rebehuvudo švyturį; Sankt Olofo žemutinį švyturį; labiausiai į pietryčius esantį Flatholmeno salos tašką; Ostolio švyturį; Marstrando švyturį; Selės švyturį; Kogholmeno žemutinį švyturį; Tinešerio švyturį; Bušers Kniotės švyturį ir Rivės aukštutinį švyturį iki Rivės švyturio.

Šiaurės Eregrundsgrepenas

Teritorija tarp žemyninės dalies ir Gresės salos, šiaurėje ribojama platumos lygiagretės, einančios per Engelska Grundeto švyturį, o pietuose – ilgumos, einančios per aukštutinį Eregrundo vedlinį švyturį.

Sioderarmas–Sandhamnas

Teritorija, ribojama 2 zonos ribos ir linijos, einančios nuo Tivės vedlinio švyturio per Sioderarmo švyturį; aukštutinį Sioderarmo navigacijos uosto vedlinį švyturį ir Prestkobeno švyturį iki Kušės švyturio.

Jungfrufjerdenas

Teritorija, ribojama žemyninės dalies arba 2 zonos ribos ir linijos, einančios nuo labiausiai į vakarus nutolusio Nemdės salos taško per labiausiai į vakarus nutolusį Miortės-Bunsės salos tašką iki Orniohuvudo kyšulio.

Misingenas–Landsortas

Teritorija, ribojama 2 zonos ribos ir linijos, einančios nuo Utės švyturio per piečiausią Notarės salos tašką; Mosknuvo švyturį ir Viksteno švyturį iki Landsorto švyturio.

Landsortas–Arkė

Teritorija, ribojama žemyninės dalies arba 2 ar 3 zonos ribos ir linijos, einančios nuo Landsorto švyturio per piečiausią Enšerio salos tašką ir Nora Krenkano švyturį iki Mario Kupos kalvos.

Valdemašvikeno įlanka ir Grito salynas

Teritorija, ribojama žemyninės dalies arba 2 zonos ribos ir linijos, einančios nuo Gubio Kupos švyturio per Heradsšerio švyturį ir Hegeriokarteno švyturio iki piečiausio Kvedės salos taško.

Šiaurinė Kalmaro sąsiaurio dalis–Vestervikas

Teritorija, ribojama žemyninės dalies ir linijos, einančios nuo Halmare Skakelio pusiasalio per Alešerio švyturį; Idės švyturį; Idio Stongšerio švyturį; Strupio Jungšerio švyturį taške, kurio koordinatės 57° 20,0′ šiaurės platumos ir 16° 48,0′ rytų ilgumos, ir Enerumsgrundo seklumos vakarinio pakraščio stulpinę gairę iki šiauriausio Elando salos taško, toliau – šiaurės vakarinės Elando salos pakrantės, o pietuose – lygiagretės, kurios koordinatės 56° 15,00′ šiaurės platumos.

Pietinė Kalmaro sąsiaurio dalis

Teritorija tarp žemyninės dalies ir Elando salos, šiaurėje ribojama linijos, einančios nuo Dunės (žemyninėje dalyje) iki Elando saloje esančio Beješhamno, o pietuose – lygiagretės, kurios koordinatės 56° 15,00′ šiaurės platumos.

▼M4

2 zona

Čekija

Lipno tvenkinys

Vokietija

Emsas	Nuo linijos, išvestos per Emso upę šalia įplaukos į Papenburgo uostą nuo buvusios Dymeno siurblinės iki kanalo dambos angos ties Halte, iki linijos, jungiančios buvusį Grėtzylio švyturį ir įplaukos į Emshaveno uostą vakarinę prieplauką ([1])
Lėda	Nuo įplaukos į Lėro jūrų šliuzo išorinį reidą iki žiočių ties santaka su Emso upe
Jadė	Sausumos link nuo linijos, jungiančios Šiligo aukštutinį švyturį ir Langvardeno bažnyčios bokštą
Vėzeris	Nuo Brėmeno geležinkelio tilto šiaurės vakarų krašto iki linijos, jungiančios Langvardeno ir Kapelio bažnyčių bokštus, įskaitant Vėzerio pusėje esančias šakas, vadinamas Rėkumo Senvagės, Dešiniąją ir Šveiburgo šakomis
Huntė	Nuo linijos, išvestos 140 m žemiau Oldenburge esančio Amalijos tilto iki žiočių ties santaka su Vėzerio upe
Lėzumas	Nuo Hamės ir Viumės upių santakos (0,00 km) iki žiočių ties santaka su Vėzerio upe
Elbė	Nuo Hamburgo uosto žemutinės ribos iki linijos, jungiančios Dėzės švyturį ir vakarinį Frydrichskogo dambos (Dykzando) kraštą, įskaitant: — Miūlenbergo ežerą; — Rutenštromą (nuo 3,75 km iki Elbės žiočių), — Elbės atšakas: — Hanėferio Elbės atšaką (tarp Elbės kelrodžio pratęsimo nuo 635,00 km iki 644,00 km); — Liūhezando Pietų Elbę (tarp Elbės kelrodžio pratęsimo nuo 646,50 km iki 650,50 km) — Biucflėto Pietų Elbę (nuo 0,69 km iki Elbės žiočių); — Hazeldorfo vidinę Elbę (tarp Elbės kelrodžio pratęsimo nuo 653,00 km iki 658,00 km); — Pagenzando Elbės atšaką (tarp Elbės kelrodžio pratęsimo nuo 659,00 km iki 664,00 km); — Švarztonenzando Elbės atšaką (tarp Elbės kelrodžio pratęsimo nuo 661,00 km iki 664,00 km); — Višhafeno Pietų Elbę (nuo 8,03 km iki Elbės žiočių); — Gliukštato Elbės atšaką (tarp Elbės kelrodžio pratęsimo nuo 672,00 km iki 676,00 km)

▼M4

Estė	Nuo Bukstehudės šliuzo žemutinio bjefo (0,25 km) iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Liūhė	Nuo Horneburge esančio Au Miūlės šliuzo žemutinio bjefo (0,00 km) iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Švingė	Nuo Štadėje esančio Zalctoro šliuzo šiaurinio krašto iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Pinau	Nuo Pineberge esančio geležinkelio tilto pietvakarinio krašto iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Kriukau	Nuo Elmshorne esančio Vėdenkampo kelio tilto pietvakarinio krašto iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Štėras	Nuo Rensingo limnigrafo iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Freiburgo uosto kanalas	Nuo rytinio Freiburgo prie Elbės šliuzo krašto iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Ostė	Nuo taško, esančio 210 m aukščiau Ostės užtvaros tilto ašies (69,36 km), iki žiočių ties santaka su Elbės upe
Meldorfo įlanka	Sausumos link nuo linijos, jungiančios vakarinį Frydrichskogo dambos (Dykzando) kraštą ir vakarinį prieplaukos galą ties Biuzumu
Eideris	Nuo taško, esančio aukščiau Gyzelau kanalo žiočių (22,64 km) iki linijos, jungiančios tvirtovės (girdyklos) vidurį ir Folervyko bažnyčios bokštą
Gyzelau kanalas	Nuo Eiderio upės žiočių iki Kylio kanalo žiočių
Flensburgo fjordas	Sausumos link nuo linijos, jungiančios Kegneso švyturį ir Birknako pusiasalį ir einančios į šiaurę iki Vokietijos ir Danijos sienos Flensburgo fjorde
Šlei	Sausumos link nuo linijos tarp Šleimiundės prieplaukos galų
Ekernferdės įlanka	Sausumos link nuo linijos, jungiančios Bokniso ragą su žemyninės dalies šiaurės rytiniu tašku ties Deniš Nynhofu
Kylio fjordas	Sausumos link nuo linijos, jungiančios Biulko švyturį ir jūrų laivyno memorialą Labėje
Kylio kanalas, įskaitant Audorfo ežerą ir Širnau ežerą	Nuo linijos, jungiančios Brunsbiutelyje esančios prieplaukos galus, iki linijos, jungiančios Kylio Holtenau įplaukos švyturius, įskaitant Bogršteto ežero ir sąsiaurio, Flemhudės ežerą ir Achtervėro laivybos kanalą

▼M4

Travė	Nuo Liubeke esančio pakeliamojo geležinkelio tilto šiaurės vakarinio krašto kartu su Petenico įlanka ir Dasovo ežeru iki linijos, jungiančios pietinį vidinį ir šiaurinį išorinį prieplaukos galus ties Travemiunde
Vismaro įlanka, įskaitant Kirchzę, Breitlingą, Zalchafą ir Vismaro uosto teritoriją	Ribojama jūros link linijos, jungiančios Aukštutinių Vyšendorfo ragą ir Timendorfo švyturį ir linijos, jungiančios Pėlio saloje esantį Golvico švyturį ir pietinį Vustrovo pusiasalio tašką
Varnovas ir Untervarnovas, įskaitant Breitlingą ir šakas (be į vakarus nuo Badevyzės salos esančios šakos)	Nuo pietinio Rostoko-Štralzundo geležinkelio tilto krašto iki linijos, jungiančios Rostoko-Varnemiundės šiaurinį vakarinės prieplaukos galą ir šiaurinį rytinės prieplaukos galą
Vandenys, apsupti žemyninės dalies, Darso ir Cingsto pusiasalių ir Boko, Hidenzės bei Riugeno salų (įskaitant Štralzundo uosto teritoriją)	Jūros link tarp — Cingsto pusiasalio ir Boko salos: iki 54° 26′ 42″ šiaurės platumos lygiagretės, — Boko ir Hidenzės salų: iki linijos, jungiančios šiaurinį Boko salos tašką ir pietinį Hidenzės salos tašką, — Hiddenzės salos ir Riugeno salos (Bugo pusiasalio): iki linijos, jungiančios pietrytinį Noibesino pusiasalio tašką ir Buger Hakeno kyšulį
Greifsvaldo įlanka ir Greifsvaldo uosto teritorija įskaitant Riką	Nuo rytinio Greifsvalde esančio Šteinbeko tilto krašto iki linijos, jungiančios rytinį Tysover Hakeno kyšulio (Ziudperdo rago) tašką ir rytinį Rudeno salos tašką ir toliau iki šiaurinio Uzedomo salos taško (54° 10′ 37″ šiaurės platumos, 13° 47′ 51″ rytų ilgumos)
Vandenys, apsupti žemyninės dalies ir Uzedomo salos (Pėneštromas, įskaitant Volgasto uosto teritoriją, Achtervaserio įlanką ir Ščecino įlanką)	Į rytus iki sienos su Lenkijos Respublika Ščecino įlankoje
Ikeris	Nuo Ikermiundėje esančio tilto pietvakarinio krašto iki linijos, jungiančios molų galus jūros link

([1]) Laivams, kurių prirašymo uostas yra kitoje valstybėje, taikomos 1960 m. balandžio 8 d. Emso–Dolarto sutarties (BGBl. 1963 II, p. 602) 32 straipsnio nuostatos.

Prancūzija

Žirondos upė nuo 48,50 kilometro žymos iki Patira salos žemupio pusės taško, iki jūros skersinės ribos, nustatytos pagal liniją, jungiančią Gravo kyšulį ir Siuzako kyšulį.

Luaros upė nuo Kordemė (25 km) iki jūros skersinės ribos, nustatytos pagal liniją, jungiančią Mendeno kyšulį ir Penoeto kyšulį.

Senos upė nuo Tankarvilio kanalo pradžios iki jūros skersinės ribos, nustatytos pagal liniją, jungiančią dešiniajame krante esantį Hodo kyšulį ir kairiajame krante esantį tašką, kur planuojamas pylimas susisiekia su krantu žemiau Pajūrio Bervilio.

Vileno upė nuo Arzalio užtvankos iki jūros skersinės ribos, nustatytos pagal liniją, jungiančią Skalio kyšulį ir Mustuaro kyšulį.

Ženevos ežeras

▼M4

Vengrija

Balatono ežeras

Nyderlandai

Dolartas

Emsas

Vadenzė: įskaitant atšakas, jungiančias su Šiaurės jūra

Eiselmeris: įskaitant Markermerio ežerą ir Eimerio ežerą, išskyrus Gouzę

Nive Vatervegas ir Scheras

Kalando kanalas į vakarus nuo Beniliukso uosto

Olandijos Dipas

Breddipas, Bero kanalas ir jo jungiami uostai

Haringvlitas ir Veile Gatas: įskaitant vandens kelius tarp Gurės-Overflakės salos ir Vornės-Piuteno bei Hukse Vardo salų

Helegatas

Volkerakas

Krameris

Grevelingeno įlanka ir Brouvershavense Gatas: įskaitant visus vandens kelius tarp Schauveno-Develando salos ir Gurės-Overflakės salos.

Ketenas, Mastgatas, Zeipė, Krabenkrekas, Rytinė Šeldė ir Rompotas: įskaitant vandens kelius tarp Valchereno, Šiaurės Bevelando bei Pietų Bevelando ir Schauveno-Deivelando bei Toleno, išskyrus Šeldės-Reino kanalą.

Šeldė ir Vakarinė Šeldė bei jos žiotys pajūryje: įskaitant vandens kelius nuo Zelandų Flandrijos iki Valchereno ir Pietų Bevelando, išskyrus Šeldės-Reino kanalą.

Lenkija

Ščecino įlanka

Kamenio įlanka

Aismarės

Pucko įlanka

Vloclaveko tvenkinys

Sniardvų ežeras

Negotyno ežeras

Mauro ežeras

▼M4

Švedija

Lisešilis–Urustas–Šiornas

Teritorija, ribojama žemyninės dalies ir linijos, 170 laipsnių kampu einančios nuo Lisekilyje esančios Slageno salos iki Skaftiolandeto salos; linijos, einančios nuo Islandsbergo švyturio iki Lavesundo; linijos, 300 laipsnių kampu einančios nuo Liro švyturio iki žemyninės dalies ryčiau Moliosundo; linijos, einančios nuo piečiausio Liro salos taško iki Bjorholmeno, ir šiaurinėje Hakefjordeno dalyje – linijos, einančios pagal lygiagretę, kurios koordinatės 58° 01,00′ šiaurės platumos.

Geteborgo pietinis archipelagas

Teritorija, ribojama žemyninės dalies arba 3 zonos ribos ir linijos, einančios nuo labiausiai į vakarus nutolusio Arendalio taško per Knipelholmeno salą; Rivės švyturį, Rivės aukštutinį švyturį; Kensės bokšto švyturį; Korholmeno švyturį ir Retareno vedlinį švyturį iki Askimo kyšulio.

Eregrundas–Norteljė

Teritorija tarp žemyninės dalies ir Gresės salos, šiaurėje ribojama ilgumos, einančios per Eregrundo aukštutinį vedlinį švyturį, ir jūros link ribojama linijos, einančios tarp Espšereto ir Rostensudės švyturių; linijos, einančios per Singsundetą; tiltų per Figdstriomeną ir linijos, einančios nuo Dejeudeno kyšulio per Arholmos švyturį iki Tivės švyturio.

Norteljė–Nemdė

Teritorija, ribojama žemyninės dalies arba 2 ar 3 zonos ribos ir linijos, einančios nuo Tivės švyturio per Idskerskobeno švyturį; labiausiai į vakarus nutolusį Svartliogos salos tašką; Stenkobsgrundo švyturį, Kušės švyturį ir labiausiai į vakarus nutolusį Nemdės salos tašką iki Bjornės salos piečiausio taško.

Dalarė–Turė

Teritorija, ribojama žemyninės dalies ir linijos, einančios nuo Orniohuvudo švyturio per Klakneseto kaimą; Ornės saloje esantį Neseto kaimą; šiauriausią Utės salos tašką; Utės švyturį; Elvsnabeno švyturį; Nora Stegholmeno salą; Itre Gordeno salą; Jerflotos saloje esantį Valsudeno kyšulį ir Jerflotos saloje esantį Longsudeno kyšulį iki labiausiai į rytus nutolusio Turės salos taško.

Turė–Okseliosundas

Teritorija, ribojama žemyninės dalies arba 3 zonos ribos ir linijos, einančios nuo Turės bažnyčios per Fifongo švyturį; Kokelheleno švyturį; Lakos bokštą; labiausiai į rytus nutolusį Kitelės salos tašką; Trutbodano švyturį, Beteno švyturį ir Femiorehuvudo švyturį iki Svartudeno šiauriau Kungshamno aukštutinio švyturio.

Brovikeno įlanka, Sletbakeno įlanka ir Esterjotlando salynas

Teritorija, ribojama žemyninės dalies (vakarinėje Brovikeno įlankos dalyje nuo Noršiopinge esančio Hamnbrono tilto; vakarinėje Sletbakeno įlankos dalyje nuo Memo šliuzo) ir linijos, einančios nuo Gulengsbergeto švyturio per Arkės švyturį; Mario Kupos kalvą; Kupos kalvos švyturį; labiausiai į vakarus nutolusį Birkšerio salos tašką ir Gubio Kupos švyturys iki piečiau Oreno įlankos esančio Dalaudeno kyšulio.

Vidurinė Kalmaro sąsiaurio dalis

Teritorija, vakaruose ribojama žemyninės dalies, rytuose – Elando salos, šiaurėje – lygiagretės, kurios koordinatės 56° 51,00′ šiaurės platumos, o pietuose – linijos, einančios nuo Dunės (žemyninėje dalyje) iki Elando saloje esančio Beješhamno.

▼M4

2 SKYRIUS

3 zona

Belgija

Pajūrio Šeldė (žemiau Antverpeno atvirosios inkaravimosi vietos)

Bulgarija

Dunojus: nuo 845,650 km iki 374,100 km

Čekija

Tvenkiniai: Brno (Knyničkų), Jesenicės, Nechranicių, Orkylo, Rozkošo, Slapų, Terlicko, Žermanicių ir Nove Mlynų III

Smėlingo žvyro karjerai: Ostrožska Nova Vesės ir Tovačovo

Vokietija

Dunojus	Nuo Kelheimo (2 414,72 km) iki Vokietijos ir Austrijos sienos ties Jochenšteinu
Reinas kartu su Lampertheimo Senuoju Reinu (nuo 4,75 km iki Reino) ir Štokštato–Erfeldeno Senuoju Reinu (nuo 9,80 km iki Reino)	Nuo Vokietijos ir Šveicarijos sienos ties Bazeliu iki Milingene esančios Vokietijos ir Nyderlandų sienos
Elbė (Šiaurinė Elbė), įskaitant Pietinę Elbę ir Kėlbrandą	Nuo Elbės–Zeiteno kanalo žiočių iki Hamburgo uosto žemutinės ribos
Miurico ežeras	

Prancūzija

Adūro upė nuo Gavo rago iki jūros

Ono upė nuo Šatoleno šliuzo iki jūros skersinės ribos, nustatytos pagal Rosnoeno perkėlą

Blavė upė nuo Pontivi iki Bonomo tilto

Kalė kanalas

Šarantos upė nuo Šarantos Tonė tilto iki jūros skersinės ribos, nustatytos pagal liniją, einančią per kairiajame krante esančio žemupio pusės švyturio vidurį ir La Puanto forto vidurį

Dordonės upė nuo santakos su Liduaro upe iki Ambeso rago

Garonos upė nuo Kaste an Dorto tilto iki Ambeso rago

Žirondos upė nuo Ambeso rago iki skersinės linijos, esančios ties 48,50 km ir einančios per Patira salos žemupio pusės tašką

Hero upė nuo Besano uosto iki jūros, iki pat viršutinės potvynio apsemos ribos

▼M4

Ilio upė nuo santakos su Drono upe iki santakos su Dordonės upe

Luaros upė nuo santakos su Meno upe iki Kordemė (25 km)

Marnos upė nuo Bonėjaus tilto (169 km iki 900 km) ir Sen More esančio šliuzo iki santakos su Senos upe

Reinas

Nivo upė nuo Haiso užtvankos iki santakos su Adūro upe

Uazos upė nuo Žanvilio šliuzo iki santakos su Senos upe

Orbo upė nuo Serinjano iki jūros, iki pat viršutinės potvynio apsemos ribos

Ronos upė nuo sienos su Šveicarija iki jūros, išskyrus Mažąją Roną

Sonos upė nuo Šalone prie Sonos esančio Burgundijos tilto iki santakos su Ronos upe

Senos upė nuo Nožano prie Senos šliuzo iki Tankarvilio kanalo pradžios

Njoro Sevro upė nuo šliuzo, esančio Marane ties jūros skersine riba priešais sargybos postą, iki žiočių

Somos upė nuo Abvilyje esančio Portleto tilto žemupio pusės krašto iki Nuajelio-Sen Valeri prie Somos geležinkelio akveduko

Vileno upė nuo Redono (89,345 km) iki Arzalio užtvankos

Amanso ežeras

Ansi ežeras

Biskaroso ežeras

Buržė ežeras

Karkano ežeras

Kazo ežeras

Dero Šantkoko ežeras

Gerledano ežeras

Hurteno ežeras

Lakano ežeras

Rytų ežeras

Parlu ežeras

Parantiso ežeras

Sanginė ežeras

Ser Ponsono ežeras

Tamplio ežeras

▼M4

Kroatija

Dunojus: nuo 1 295 km + 500 iki 1 433 km + 100

Dravos upė: nuo 0 km iki 198 km + 600

Savos upė: nuo 210 km + 800 iki 594 km + 000

Kupos upė: nuo 0 km iki 5 km + 900

Unos upė: nuo 0 km iki 15 km

Vengrija

Dunojus: nuo 1 812 km iki 1 433 km

Mošono Dunojus: nuo 14 km iki 0 km

Sentendrės Dunojus: nuo 32 km iki 0 km

Rackevės Dunojus: nuo 58 km iki 0 km

Tisos upė: nuo 685 km iki 160 km

Dravos upė: nuo 198 km iki 70 km

Bodrogo upė: nuo 51 km iki 0 km

Ketėš Kerešo upė: nuo 23 km iki 0 km

Harmaš Kerešo upė: nuo 91 km iki 0 km

Šijo kanalas: nuo 23 km iki 0 km

Velencės ežeras

Fertės ežeras

Nyderlandai

Reinas

Snekermeris, Kuvordermeris, Hegermeris, Fliusenas, Slotermeris, Tjekemeris, Belakerveidė, Belterveidė, Ramsdipas, Ketelmeris, Zvartemeris, Veliuvemeris, Emeris, Alkamardermeris, Gouzė, Tolimasis Ėjus, Uždarasis Ėjus, Šiaurės jūros kanalas, Eimeideno uostas, Roterdamo uosto teritorija, Naujasis Masas, Nordas, Senasis Masas, Žemutinė Mervedė, Naujoji Mervedė, Dortse Kilis, Aukštutinė Mervedė, Valis, Beilando kanalas, Aukštutinio Reino atkarpa, Panerdeno kanalas, Gelderlando Eiselis, Žemutinio Reino atkarpa, Lekas, Amsterdamo–Reino kanalas, Verės ežeras, Šeldės–Reino kanalas iki Volkerako įlankoje esančių žiočių, Ameris, Bergo Masas, Masas žemiau Venlo, Goimeris, uostas „Europoort“, Kalando kanalas (ryčiau Beniliukso uosto), Hartelio kanalas

Austrija

Dunojus: nuo sienos su Vokietija iki sienos su Slovakija

Inas: nuo žiočių iki Pasau-Inglingo elektrinės

Traunas: nuo žiočių iki 1,80 km

Ensas: nuo žiočių iki 2,70 km

Morava: iki 6,00 km

▼**M4**

Lenkija

Bebros upė nuo Augustavo kanalo žiočių iki Narevo upės žiočių

Brdos upė nuo santakos su Bydgoščiaus kanalu Bydgoščiuje iki Vyslos upės žiočių

Bugo upė nuo Muchaveco upės žiočių iki Narevo upės žiočių

Dombio ežeras iki ribos su vidaus jūrų vandenimis

Augustavo kanalas nuo santakos su Bebros upe iki valstybės sienos kartu su ežerais, išsidėsčiusiais palei šį kanalą

Bartnikų kanalas nuo Ruda Vodos ežero iki Bartenžeko ežero, įskaitant patį ežerą

Bydgoščiaus kanalas

Elbingo kanalas nuo Drūsens ežero iki Jeziorako ežero ir Didžiojo Šelongo ežero, įskaitant pačius ežerus kartu su ežerais, išsidėsčiusiais palei kanalą, bei atšaka Zalevo kryptimi nuo Jeziorako ežero iki Evingų ežero, įskaitant pačius ežerus

Glivicės kanalas kartu su Kendzežino kanalu

Jogailos kanalas nuo santakos su Elbingo upe iki Nogato upės

Lončanų kanalas

Slesino kanalas kartu su ežerais, išsidėsčiusiais palei šį kanalą, ir Goplo ežeras

Žeranio kanalas

Mirusiosios Vyslos upė nuo Vyslos upės Pšegalinos gyvenvietėje iki ribos su vidaus jūrų vandenimis

Narevo upė nuo Bebros upės žiočių iki Vyslos upės žiočių kartu Zegžės ežeru

Nogato upė nuo Vyslos upės iki upės žiočių Aismarėse

Notecės upė (aukštupys) nuo Goplo ežero iki santakos su Aukštutinės Notecės kanalu ir Aukštutinės Notecės kanalas bei Notecės upė (žemupys) nuo Bydgoščiaus kanalo santakos su Vartos upės žiotimis

Lužicos Nicos upė nuo Gubino iki Odros upės žiočių

Odros upė nuo Racibužo miesto iki santakos su Rytinės Odros upe, kuri nuo Kliučiaus-Ustovo perkaso vadinama Regalicės upe, kartu su ta upe ir jos šakomis iki Dombio ežero, taip pat Odros upės atšaka nuo Opatovicių šliuzo iki Vroclavo mieste esančio šliuzo

Vakarinės Odros upė nuo slenksčio Viduchovoje (Odros upės 704,1 km) iki ribos su vidaus jūrų vandenimis, įskaitant upės šakas kartu su Kliučiaus-Ustovo perkasu, jungiančiu Rytinės Odros upę su Vakarinės Odros upe

Parnicos upė ir Parnicos perkasas nuo Vakarinės Odros upės iki ribos su vidaus jūrų vandenimis

▼M4

Pisos upė nuo Rosio ežero iki Narevo upės žiočių

Škarpavos upė nuo Vyslos upės iki upės žiočių Aismarėse

Vartos upė nuo Slesino ežero iki Odros upės žiočių

Didžiųjų Mozūrijos ežerų regionas, apimantis ežerus, jungiamus upių ir kanalų, sudarančių pagrindinį kelią nuo Pišo mieste esančio Rosio ežero (įskaitant patį ežerą) iki Unguros mieste esančio Unguros kanalo (įskaitant patį kanalą) kartu su šiais ežerais: Seksto, Mikolaikų, Taltų, Taltovisko, Koteko, Šymono, Šymonkos, Jagodno, Šoniniu, Taitų, Kisaino, Dargino, Labapo, Kirsaitų ir Švencaitų, įskaitant Gižycko kanalą, Negotyno kanalą bei Penkna Guros kanalą, ir Ryno ežero (įskaitant patį ežerą) atšaka Ryno mieste iki Nidos ežero (iki 3 km, ties riba su Nidos ežero gamtos rezervatu) kartu su šiais ežerais: Beldanų, Mažosios Guziankos ir Didžiosios Guziankos

Vyslos upė nuo Pšemšos upės žiočių iki santakos su Lončanų kanalu, taip pat nuo to kanalo žiočių Skavinos mieste iki Vyslos upės žiočių Gdansko įlankoje, išskyrus Vloclaveko tvenkinį

Rumunija

Dunojus: nuo Serbijos ir Rumunijos sienos (1 075 km) iki Juodosios jūros pagal Sulinos šaką (kanalą)

Dunojaus-Juodosios jūros kanalas (64,410 km ilgio): nuo santakos su Dunojaus upe (Dunojaus 299,300 km ties Černavode – atitinkamai kanalo 64,410 km) iki Pietų Konstancos Adžidžos uosto (kanalo 0 km)

Nevodario Poarta Albės-Midijos kanalas (34,600 km ilgio): nuo santakos su Dunojaus-Juodosios jūros kanalu (29,410 km ties Poarta Albe – atitinkamai kanalo 27,500 km) iki Midijos uosto (kanalo 0 km)

Slovakija

Dunojus: nuo 1 880,26 km iki 1 708,20 km

Dunojaus kanalas: nuo 1 851,75 km iki 1 811,00 km

Vaho upė: nuo 0,00 km iki 70,00 km

Moravos upė: nuo 0,00 km iki 6,00 km

Bodrogo upė: nuo 49,68 km iki 64,85 km

Tvenkiniai: Oravos tvenkinys, Liptovska Mara, Zemplynska Šyrava

Švedija

Melereno ežeras

Saltšionas, Stokholmo ir Vermdiolandeto uostai

Teritorija nuo Melereno ežero pratakų Stokholme ties Norstriomu, Slusenu ir Hamarbiu šliuzu, ribojama žemyninės dalies ir Lidingiobrono tilto, ir linijos, 135–315 laipsnių kampu einančios per Elviksgrundo švyturį; linijos, einančios tarp Bagensfjerdeno įlankoje esančių Melangordsholmeno ir Hiogklevsudės salų; Ešundeto sąsiaurio, esančio tarp Ingarės ir Fogelbrolandeto salų; linijos, einančios nuo Ronesudo kyšulio per Tegelhelano švyturį ir Runės švyturį iki Jurės saloje esančio Talatos kaimo; linijos, einančios per Vindiostriomo sąsiaurį, esantį tarp Vindės ir Vermdiolandeto salų, ir, be kita ko, šioje teritorijoje esančių salų.

▼**M4**

Sioderteljės kanalas ir Sioderteljės uostai

Sioderteljės kanalas ir Sioderteljės uostas, šiaurėje ribojamas Sioderteljės šliuzo, o pietuose – lygiagretės, kurios koordinatės 59° 09′ 00″ šiaurės platumos.

Trolhetės kanalas, Jotaelveno ir Nordre Elvo upės

Teritorija nuo platumos lygiagretės, einančios per Venerno ežero pietinėje dalyje esantį Bastugrundo švyturį, iki Elvsborgo tilto ir Nordre Elvo upės iki ilgumos, kurios koordinatės 11° 45′ 00″ rytų ilgumos.

Jotos kanalas

Rytuose nuo Memo šliuzo iki Mutalos tilto, įskaitant Asplongeno ežerą, Rokseno ežerą ir Boreno ežerą; vakaruose nuo ilgumos, einančios per Karlsborge esantį Riodesundo šiaurinį išorinį švyturį, iki Šiotorpo šliuzo, įskaitant ežerų sistemą, per kurią eina kanalas.

▼**M5**

II PRIEDAS

BŪTINIAUSI TECHNINIAI REIKALAVIMAI, TAIKYTINI PLAUKIOJANČIOSIOMS PRIEMONĖMS 1, 2, 3 IR 4 ZONŲ VIDAUS VANDENŲ KELIUOSE

Plaukiojančiosioms priemonėms taikytini techniniai reikalavimai nustatyti ES-TRIN standarte 2025/1.

▼B

III PRIEDAS

GALIMŲ PAPILDOMŲ TECHNINIŲ REIKALAVIMŲ, TAIKYTINŲ PLAUKIOJANČIOSIOMS PRIEMONĖMS 1, 2 IR NESUJUNGTUOSE 3 ZONOS VIDAUS VANDENŲ KELIUOSE, OBJEKTAI

Papildomi techniniai reikalavimai, kuriuos pagal šios direktyvos 23 straipsnio 1 ir 2 dalis valstybė narė priima plaukiojančiosioms priemonėms, kuriomis vykdoma veikla tos valstybės narės teritorijoje, gali būti taikomi tik toliau išdėstytiems objektams.

1. Apibrėžtys

   — Būtinos papildomiems reikalavimams suprasti

▼M1

2. Stipris ir stovumas

   — Konstrukcijos sutvirtinimas ir stovumas

   — Pripažintos klasifikacinės bendrovės išduotas sertifikatas ir (arba) liudijimas

▼B

3. Saugus atstumas ir viršvandeninis bortas

   — Viršvandeninis bortas

   — Saugus atstumas

4. Korpuso angų ir antstatų nelaidumas vandeniui

   — Antstatai

   — Durys

   — Langai ir stoglangiai

   — Triumo liukai

   — Kitos angos (vėdinimo vamzdžiai, išmetamieji vamzdžiai ir t. t.)

5. Įranga

   — Inkarai ir inkarų grandinės

   — Navigaciniai žiburiai

   — Garso signalai

   — Kompasas

   — Radaras

   — Siunčiantieji ir priimantieji įrenginiai

   — Gelbėjimo įranga

   — Turimos laivybos schemos

6. Papildomos keleiviniams laivams taikomos nuostatos

   — Stovumas (vėjo stiprumas, kriterijai)

   — Gelbėjimo įranga

   — Viršvandeninis bortas

   — Saugus atstumas

   — Matomumas iš vairinės

7. Laivų vilkstinės ir konteinerių vežimas

   — Stūmikų ir lichterių sukabinimas

   — Plaukiojančiųjų priemonių arba lichterių, kuriais plukdomi konteineriai, stovumas

▼**M1**

8. Varikliai

— Vairavimo sistemos

— Laivasraigčių velenai ir priedai

— Varomieji varikliai, sankabos ir priedai

— Laivapriekio privairavimo įtaiso buvimas

— Triumų sistemos ir priešgaisriniai įrenginiai

— Rezerviniai elektros energijos tiekimo įrenginiai ir elektros instaliacijos

— Pripažintos klasifikacinės bendrovės išduotas sertifikatas ir (arba) liudijimas

▼B

IV PRIEDAS

GALIMŲ MAŽIAU GRIEŽTŲ TECHNINIŲ REIKALAVIMŲ, TAIKYTINŲ PLAUKIOJANČIOSIOMS PRIEMONĖMS 3 IR 4 ZONŲ VIDAUS VANDENŲ KELIUOSE, OBJEKTAI

Mažiau griežti techniniai reikalavimai, kuriuos pagal šios direktyvos 23 straipsnio 4 dalį valstybė narė leidžia taikyti laivams, kuriais vykdoma veikla tik tos valstybės narės teritorijoje esančiais 3 arba 4 zonos vandenų keliais, gali būti taikomi tik toliau išdėstytiems objektams.

3 zonoje

— Inkaro įranga, įskaitant inkaro grandinių ilgį

— (Tiesioginės eigos) greitis

— Kolektyvinės gelbėjimo priemonės

— 2 skyrių būsena

— Matomumas iš vairinės

4 zonoje

— Inkaro įranga, įskaitant inkaro grandinių ilgį

— (Tiesioginės eigos) greitis

— Gelbėjimo priemonės

— 2 skyrių būsena

— Matomumas iš vairinės

— Antroji savarankiška varomoji sistema

▼B

V PRIEDAS

IŠSAMIOS PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

2.01 straipsnis

Tikrinimo įstaigos

1. Valstybės narės turi įsteigti tikrinimo įstaigas.

2. Tikrinimo įstaigas turi sudaryti pirmininkas ir ekspertai.

Kiekvienoje įstaigoje turi būti bent šie ekspertai:

a) administracijai, atsakingai už laivybą vidaus vandenų keliais, atstovaujantis pareigūnas;

b) vidaus vandenų laivų ir jų variklių projektavimo ekspertas;

▼M1

c) laivybos ekspertas, turintis vidaus vandenų kelių laivavedžio licenciją, kuria jos turėtojui suteikiama teisė vesti tikrinamą laivą;

d) tradicinėms plaukiojančiosioms priemonėms tikrinti – tradicinių plaukiojančiųjų priemonių ekspertas.

▼B

3. Kiekvienos įstaigos pirmininką ir ekspertus turi skirti valstybės narės, kurioje įstaiga yra įsteigta, valdžios institucijos. Pradėdami eiti pareigas, pirmininkas ir ekspertai raštu turi pateikti pareiškimą, kad jas vykdys visiškai nepriklausomai. Pareigūnai tokio pareiškimo pateikti neprivalo.

4. Tikrinimo įstaigoms pagal taikomas nacionalines nuostatas gali padėti tam tikrų sričių ekspertai.

2.02 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.03 straipsnis

Plaukiojančiosios priemonės pateikimas patikrinimui

1. Savininkas arba jo atstovas plaukiojančiąją priemonę turi pateikti be krovinio, išvalytą ir su įranga. Jis turi teikti visą atliekant patikrinimą būtiną pagalbą, pavyzdžiui, parūpinti tinkamą valtį bei personalą ir atidengia laivo korpuso ar įrangos dalis, kurios nėra tiesiogiai prieinamos arba matomos.

2. Tikrinimo įstaiga turi reikalauti, kad pirmas patikrinimas būtų atliekamas sausumoje. Patikrinimas sausumoje nebūtinas, jei pateikiamas klasifikacinis sertifikatas arba pripažintos klasifikacinės bendrovės išduotas sertifikatas, liudijantis, kad laivo konstrukcija atitinka jai keliamus reikalavimus, arba jei pateikiamas sertifikatas, rodantis, kad kompetentinga valdžios institucija jau atliko patikrinimą sausumoje kitu tikslu. Jei atliekamas periodinis patikrinimas arba šios direktyvos 14 straipsnyje numatytas patikrinimas, tikrinimo įstaiga gali reikalauti, kad laivas būtų tikrinamas iškeltas iš vandens.

Tikrinimo įstaiga turi atlikti motorinių laivų arba vilkstinių bandomuosius reisus pradinio patikrinimo metu arba jei buvo padaryta esminių varomosios arba vairavimo įrangos pakeitimų.

3. Tikrinimo įstaiga gali reikalauti atlikti papildomus eksploatacinius bandymus ir pateikti kitus patvirtinamuosius dokumentus. Ta nuostata taip pat turi būti taikoma, kai plaukiojančioji priemonė statoma.

▼B

2.04 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.05 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.06 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.07 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate nurodomi duomenys ir jo pakeitimai

1. Plaukiojančiosios priemonės savininkas arba jo atstovas turi informuoti kompetentingą valdžios instituciją apie visus plaukiojančiosios priemonės pavadinimo arba nuosavybės pasikeitimus, visus iš naujo atliktus matavimus bei visus registracijos arba pirašymo uosto pasikeitimus ir turi nusiųsti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą minėtai valdžios institucijai, kad ši padarytų pakeitimus.

2. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą papildyti informacija arba pakeisti gali bet kuri kompetentinga valdžios institucija.

3. Jei kompetentinga valdžios institucija Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą pakeičia arba papildo jį informacija, ji apie tai turi informuoti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išdavusią kompetentingą valdžios instituciją.

2.08 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.09 straipsnis

Periodinis patikrinimas

1. Plaukiojančiosios priemonės turi būti periodiškai tikrinamos prieš baigiantis jų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato galiojimui.

2. Kompetentinga valdžios institucija turi iš naujo nustatyti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato galiojimo laikotarpį pagal to patikrinimo rezultatus.

3. Galiojimo laikotarpis įrašomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate ir pranešamas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išdavusiai valdžios institucijai.

4. Jei Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato galiojimo laikotarpis nepratęsiamas, o sertifikatas pakeičiamas nauju, ankstesnis Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas turi būti grąžinamas jį išdavusiai kompetentingai valdžios institucijai.

2.10 straipsnis

Savanoriškas patikrinimas

Plaukiojančiosios priemonės savininkas arba jo atstovas bet kuriuo metu gali savanoriškai paprašyti atlikti patikrinimą.

Pagal minėtą prašymą atlikti patikrinimą turi būti imamasi veiksmų.

2.11 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.12 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.13 straipsnis

(Palikta tuščia)

▼B

2.14 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.15 straipsnis

Išlaidos

Plaukiojančiosios priemonės savininkas arba jo atstovas turi padengti visas plaukiojančios priemonės patikrinimo ir Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato išdavimo išlaidas pagal kiekvienos valstybės narės sudarytą specialų mokesčių sąrašą.

2.16 straipsnis

Informavimas

Kompetentinga valdžios institucija asmenims, galintiems pagrįsti, kad jiems būtina sužinoti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato turinį, gali leisti su juo susipažinti ir gali jiems išduoti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato ištraukas ar kopijas, patvirtintas ir nurodytas kaip tikras.

2.17 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų registras

1. Kompetentingos valdžios institucijos turi saugoti visų savo išduotų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų originalus arba kopijas ir juose pažymėti visą informaciją bei pakeitimus, taip pat visus Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato panaikinimus bei pakeitimus naujais. Jos turi atitinkamai atnaujinti šios direktyvos 17 straipsnyje minimą registrą.

2. Kad būtų vykdomos laivybos saugą ir paprastumą užtikrinančios administracinės priemonės ir kad būtų įgyvendinti šio priedo 2.02–2.15 straipsniai ir šios direktyvos 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 ir 22 straipsniai, kitų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms, Manheimo konvencijos susitariančiosioms šalims ir, jei užtikrinamas lygiavertis slaptumo lygis, trečiosioms valstybėms remiantis administraciniais susitarimais suteikiama prieiga prie II priede numatytą pavyzdį atitinkančio registro, leidžiant joms tik susipažinti su duomenimis.

2.18 straipsnis

Unikalus Europos laivo identifikavimo numeris

1. Unikalų Europos laivo identifikavimo numerį (ENI) pagal šios direktyvos II priedą sudaro aštuoni arabiški skaitmenys.

2. Jei Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato išdavimo metu plaukiojančioji priemonė neturi ENI, jį tai plaukiojančiajai priemonei turi priskirti valstybės narės, kurioje plaukiojančioji priemonė yra įregistruota arba kurioje yra jos prirašymo uostas, kompetentinga valdžios institucija.

   Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate nurodomą laivo ENI valstybių, kuriose neįmanoma skirti ENI, plaukiojančiosioms priemonėms turi priskirti tą Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išduodanti kompetentinga valdžios institucija.

3. Plaukiojančiosios priemonės savininkas arba jo atstovas dėl ENI priskyrimo turi kreiptis į kompetentingą valdžios instituciją. Savininkas arba jo atstovas taip pat yra atsakingi už tai, kad laivo ENI, kuris įrašomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate, būtų pritvirtintas prie plaukiojančiosios priemonės.

2.19 straipsnis

(Palikta tuščia)

2.20 straipsnis

Pranešimai

Kiekviena valstybė narė arba jos kompetentingos valdžios institucijos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms arba kitoms kompetentingoms valdžios institucijoms turi pranešti:

▼B

a) techninių tarnybų, kurios kartu su jų nacionaline kompetentinga valdžios institucija yra atsakingos už II priedo taikymą, pavadinimus ir adresus;

b) II priede parodytus laivo nuotekų valymo įrenginių tipų, kuriems nuo paskutinio pranešimo buvo suteiktas patvirtinimas, duomenų lapus;

c) kitokiais, nei nustatytieji II priede, standartais grindžiamų laivo nuotekų valymo sistemų, skirtų naudoti valstybių narių nacionaliniuose vandens keliuose, pripažintus tipo patvirtinimus;

d) per vieną mėnesį – apie laivo nuotekų valymo sistemų tipo patvirtinimo atšaukimą ir apie tokio atšaukimo priežastis;

e) jei gautos paraiškos dėl inkaro masės sumažinimo, apie visus specialius inkarus, kuriems suteikti leidimai, nurodant jų tipų pavadinimus ir leistiną inkarų masės sumažinimą. Kompetentinga valdžios institucija leidimą pareiškėjui išduoda ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo tos dienos, kai apie tai pranešama Komisijai, jei pastaroji neprieštarauja;

f) apie radiolokacinės laivavedybos įrangą ir posūkio kampinio greičio indikatorius, kuriems jos suteikė tipo patvirtinimą. Atitinkamame pranešime turi būti nurodomas paskirtas tipo patvirtinimo numeris, tipo žymuo, gamintojo pavadinimas, tipo patvirtinimo turėtojo pavadinimas ir tipo patvirtinimo data;

g) apie kompetentingas valdžios institucijas, atsakingas už specializuotų radiolokacinės laivavedybos įrangos ir posūkio kampinio greičio indikatoriaus įrengimo, keitimo, remonto ar techninės priežiūros įmonių patvirtinimą.

▼B

VI PRIEDAS

KLASIFIKACINĖS BENDROVĖS

Klasifikacinių bendrovių pripažinimo kriterijai

Klasifikacinės bendrovės, prašančios pripažinimo pagal šios direktyvos 21 straipsnį, turi atitikti visus šiuos kriterijus:

1. klasifikacinė bendrovė turi galėti dokumentais pagrįsti didelę patirtį, įgytą vertinant vidaus vandenų laivų projektus ir konstrukcijas. Klasifikacinė bendrovė turi turėti išsamias vidaus vandenų laivų projektavimo, statybos ir periodinio tikrinimo, visų pirma stovumo skaičiavimo pagal Taisyklių, pridėtų prie ADN, 9 dalį, kaip nurodyta II priede. Tos taisyklės ir nuostatai, turi būti skelbiami bent anglų, nyderlandų, prancūzų arba vokiečių kalba ir nuolat atnaujinami bei tobulinami vykdant mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programas. Taisyklės ir nuostatai turi neprieštarauti Sąjungos teisės nuostatoms arba galiojantiems tarptautiniams susitarimams;

2. klasifikacinė bendrovė turi kasmet skelbti savo laivų registrą;

3. laivų savininkai ar statytojai arba kiti asmenys, kurių komercinė veikla yra susijusi su laivų projektavimu, gamyba, įrengimu, remontu, eksploatavimu ar draudimu turi nekontroliuoti klasifikacinės bendrovės. Klasifikacinė bendrovė pajamas turi gauti ne iš vienos įmonės;

4. klasifikacinės bendrovės buveinė arba patronuojamoji bendrovė, įgaliota priimti sprendimus ir veikti visose atitinkamose srityse pagal vidaus vandenų transportą reglamentuojančius teisės aktus, yra vienoje iš valstybių narių;

5. klasifikacinė bendrovė ir jos ekspertai turi turėti gerą reputaciją vidaus vandenų transporto srityje; ekspertai turi galėti pateikti savo profesinių gebėjimų įrodymą. Už jų veiklą turi atsakyti klasifikacinė bendrovė;

6. klasifikacinė bendrovė turi turėti gausų techninį, vadybos, pagalbinį, tikrinimo ir mokslinį personalą, atitinkantį jos uždavinius bei klasifikuojamus laivus, ir rūpinasi pajėgumų plėtra ir taisyklių atnaujinimu. Ji turi turėti inspektorius bent vienoje valstybėje narėje;

7. klasifikacinės bendrovės veiklą turi reglamentuoti etikos kodeksas;

8. klasifikacinė bendrovė turi būti valdoma ir administruojama taip, kad būtų užtikrintas valstybės narės reikalaujamas informacijos konfidencialumas;

9. klasifikacinė bendrovė turi būti pasirengusi valstybei narei teikti atitinkamą informaciją;

10. klasifikacinės bendrovės vadovybė turi apibrėžti ir dokumentais pagrįsti savo kokybės politiką, tikslus ir įsipareigojimus dėl kokybės ir užtikrina, kad ši politika būtų suprantama, įgyvendinama ir kad jos būtų laikomasi visais klasifikacinės bendrovės lygiais;

11. klasifikacinė bendrovė turi parengti, įdiegti ir taikyti veiksmingą vidaus kokybės sistemą, grindžiamą atitinkamomis tarptautiniu mastu pripažintų kokybės standartų dalimis ir atitinkančią EN ISO/IEC 17020:2004, kaip aiškinama IAKS Kokybės sistemos sertifikavimo schemos reikalavimuose. Kokybės sistema turi būti sertifikuota nepriklausomos audito įstaigos, pripažintos valstybės, kurioje yra klasifikacinės bendrovės buveinė arba jos filialas, kaip numatyta 4 punkte, administracijos, kuri, *inter alia*, užtikrina, kad:

▼B

a) klasifikacinės bendrovės taisyklės ir nuostatai būtų nustatomi ir taikomi sistemingai;

b) būtų laikomasi klasifikacinės bendrovės taisyklių ir nuostatų;

c) būtų laikomasi įstatymais numatyto darbo, kurį atlikti yra įgaliota klasifikacinė bendrovė, reikalavimų;

d) personalo, kurio darbas turi įtakos klasifikacinės bendrovės paslaugų kokybei, pareigos, įgaliojimai ir santykiai būtų apibrėžti ir įforminti dokumentais;

e) visas darbas būtų atliekamas kontroliuojamomis sąlygomis;

f) būtų įdiegta priežiūros sistema, pagal kurią stebimi klasifikacinės bendrovės tiesiogiai įdarbintų inspektorių ir techninio bei administracinio personalo veiksmai ir darbas;

g) pagrindinio įstatymais numatyto darbo, kurį klasifikacinė bendrovė yra įgaliota atlikti, reikalavimus vykdytų ar jų vykdymą tiesiogiai prižiūrėtų tik klasifikacinės bendrovės arba kitų pripažintų klasifikacinių bendrovių inspektoriai;

h) būtų įdiegta inspektorių kvalifikacijos įgijimo ir nuolatinio jų žinių atnaujinimo sistema;

i) būtų tvarkomi įrašai, liudijantys, kad laikomasi tų sričių, kuriose teikiamos paslaugos, privalomų standartų, ir kad kokybės sistema veikia veiksmingai, ir

j) visuose padaliniuose veiktų planinio ir dokumentais grindžiamo kokybės užtikrinimo veiklos vidaus audito bendra sistema;

12. kokybės sistema privalo būti sertifikuota nepriklausomos audito įstaigos, pripažintos valstybės narės, kurioje yra klasifikacinės bendrovės buveinė arba jos filialas, kaip numatyta 4 punkte, administracijos;

13. klasifikacinė bendrovė į turi sipareigoti savo reikalavimus suderinti su atitinkamomis Sąjungos direktyvomis ir Komisijai laiku teikti visą atitinkamą informaciją;

14. klasifikacinė bendrovė turi įsipareigoti periodiškai konsultuotis su jau pripažintomis klasifikacinėmis bendrovėmis, kad būtų užtikrintas jų techninių standartų ir tų standartų įgyvendinimo lygiavertiškumas, o rengdama savo taisykles bei nuostatus turi leisti dalyvauti valstybės narės ir kitų suinteresuotų šalių atstovams.

▼B

VII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2006/87/EB	Ši direktyva
—	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
—	3 straipsnis
1 straipsnis	4 straipsnis
—	5 straipsnis
9 straipsnis	6 straipsnio 1 ir 3 dalys
8 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 2 ir 4 dalys
8 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 5 dalis
3 straipsnis	7 straipsnis
4 straipsnis	8 straipsnis
11 straipsnio 2 dalis	9 straipsnis
11 straipsnio 1 dalis	10 straipsnis
14 straipsnis	11 straipsnis
13 straipsnis	12 straipsnis
12 straipsnis	13 straipsnis
15 straipsnis	14 straipsnis
16 straipsnis	15 straipsnis
18 straipsnis	16 straipsnis
—	17 straipsnis
—	18 straipsnis
—	19 straipsnis
10 straipsnis	20 straipsnis
—	21 straipsnis
17 straipsnis	22 straipsnis
5 straipsnis	23 straipsnis
6 straipsnis išbrauktas Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB ([1])	—
7 straipsnio 1–3 dalys	24 straipsnis
—	25 straipsnis
—	26 straipsnis
—	27 straipsnis
—	28 straipsnis
8 straipsnio 2 ir 3 dalys	29 straipsnis
—	30 straipsnis

▼B

Direktyva 2006/87/EB	Ši direktyva
20 straipsnio 1 dalis	31 straipsnis
20 straipsnio 2 dalis	—
22 straipsnis	—
—	32 straipsnis
19 straipsnis	33 straipsnis
—	34 straipsnis
24 straipsnis	35 straipsnis
21 straipsnis	36 straipsnis
23 straipsnis	37 straipsnio 1 ir 2 dalys
7 straipsnio 4 dalis	37 straipsnio 3 dalis
—	38 straipsnis
—	39 straipsnis
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	40 straipsnis

([1]) 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).